

CULTURA TORROELLA DE MONTGRÍ - 22 agost 2023 2.00 h

ART

Nova exposició de ceràmica a la Fundació Mascort

Un plat de la regió italiana de Dèrmita, del segle XVI. **FUNDACIÓ MASCORT.** *Un especie* **FUNDAC.**

E.V - TORROELLA DE MONTGRÍ

La col·lecció particular de ceràmica de l'advocat Ignacio Brugarolas Masllorrens (Barcelona, 1949-2021) s'exposa al públic per primera vegada a la Casa Galibern de la Fundació Mascort, a Torroella de Montgrí. La selecció, de la qual ha tingut cura el doctor en història Josep Antoni Cerdà, la formen més de 250 peces d'alt valor artístic, datades entre els segles X i XIX i de procedència molt heterogènia (van des de la ceràmica catalana fins a la precolombina, passant pels principals centres d'Europa, el Pròxim Orient i la Xina), que tenen en comú el gust amb què van ser treballades. D'aquí prové el títol de l'exposició, *La recerca de la bellesa*, que planteja un homenatge a Brugarolas i la seva passió col·leccionista a través de plats, gerros, especiers o rajoles escollits per les qualitats de la decoració o la forma, per la seva raresa, per l'espontaneïtat del traç, pel gust popular que reflecteixen o per la creativitat artística que revelen. Brugarolas, de fet, considerava que "cada objecte té una màgia pròpia i una bellesa singular", que motivaven que fos la peça, la que triava el col·leccionista, i no a l'inrevés.

A la Casa Galibern, que ja ha donat mostres de la seva predilecció per l'art ceràmic en anteriors exposicions i catàlegs, sovint al voltant de la important col·lecció del mateix Ramon Mascort, s'hi presenten les peces més notables que va aconseguir reunir Brugarolas, classificades segons la seva procedència, el material o l'estil. El recorregut comença amb una secció dedicada a les peces per les quals el propietari sentia més atracció, incloent-hi unes delicades mostres de ceràmica xinesa i precolombina. També hi ha

recipients medievals, entre els quals destaca una important col·lecció de geres d'aiguamans catalans dels segles XVIII i XIX, i uns quants plats de Girona, Arenys de Mar i Mataró. També cal considerar un plafó barceloní de rajoles de pisa policromada (segle XVII) que representa una trobada entre dos cavallers i que prové de la masia fortificada de Can Canyadó, a Badalona. L'elegància de la ceràmica del Pròxim Orient acaba de completar la planta baixa de la Fundació Mascort, on s'exhibeixen plaques policromes de ceràmica safàvida de l'antiga dinastia persa (1502-1736), de Kashan i Nishapur (segles X i XI), així com alguns exemplars de la famosa producció d'Iznik, a la Turquia actual. En aquest apartat destaca una placa fabulosa de pisa policroma, de la dinastia Qâjâr, que data de finals del segle XVIII i que representa una escena de caça.

Al primer pis s'hi mostren les peces de pisa catalana que van captivar el col·leccionista, entre les quals destaca una fruitera de la sèrie anomenada "de la botifarra". Així mateix, la passió de Brugarolas per la ceràmica policromada del Renaixement italià es posa de manifest en les obres procedents de centres productors com ara Deruta (amb un magnífic plat probablement del taller de Giacomo Mancini, amb la inscripció "La Beta bela galante"), Urbino i Castelli. Dins aquest grup, hi predominen les plates i les sotacopes que representen escenes del món clàssic grecoromà i dels relats de l'Antic i el Nou Testament, a més d'un conjunt de beneiteres d'ús privat. Pel que fa a la ceràmica espanyola, Brugarolas sentia predilecció per l'aragonesa per la seva força expressiva, a banda de la de centres productors de gran prestigi com ara Triana, Talavera de la Reina, Puente del Arzobispo, València i Manises.

Al final del recorregut s'exhibeix una interessant col·lecció de plafons ceràmics de sants, en la qual les representacions de la Mare de Déu del Roser o de sant Antoni de Pàdua conviuen amb autèntiques rareses, com ara un plafó inspirat en un gravat de l'Ecce Homo, un altre amb la imatge de sant Lluís de França o el de sant Hipòlit màrtir, datat de l'any 1716 i signat per Josep Gual (1700-1737). També destaquen plafons de grans dimensions, com el de sant Miquel arcàngel encadenant el dimoni i el de la Mare de Déu del Roser flanquejada per santa Caterina de Siena i sant Domingo de Guzmán.

Ignasi Brugarolas, que va heretar l'afició a la pintura de la seva mare, Maria Montserrat Masllorens, es va llicenciar en Dret i Història de l'Art a la Universitat de Barcelona, i tot i dedicar-se professionalment a l'advocacia, va mostrar sensibilitat tota la vida per les manifestacions artístiques. Aficionat a l'art, la història, l'òpera i la ceràmica, que eren els principals estímuls dels seus viatges que va aprendre, era també un gran lector de Proust i Flaubert i un amant de la cultura francesa en general, així com d'Itàlia.

L'exposició, d'accés gratuït, com totes les activitats que programa la Fundació Mascort, es podrà veure a la seu de la Casa Galibern fins al 15 d'octubre.

MÉS LLEGIDES

1. Dues bocamolles
2. Les plaques solars, prohibides a s'Agaró Vell i Castell d'Aro
3. Destí mortal a les Balears
4. Mor Serguei Babkov, exjugador de la Penya (CJB)

**5. Felip VI paga el vet
d'ERC i Junts i rumia
si envia Feijóo a una
investidura fallida**

**6. Jornada històrica,
cimera discreta**

**7. Quan en dèiem
'pinxadiscos'**

**8. La nàutica recreativa
a la Costa Brava
necessita un rumb
diferent**

**9. Crida presidencial per
la nació**